

havde troet, det var muligt, at det ærede Medlem i den Grad kunde have misforstaaet Meningen og Betydningen af de Ord, jeg den Gang fremførte, og det saa meget mindre, som jeg tydelig mindes, at jeg umiddelbart efter, at jeg havde erfaret, at det ærede Medlem havde misforstaaet Betydningen af dem, søgte Leilighed til at give ham en personlig Forklaring deraf. Da jeg imidlertid ser, at det ærede Medlem alligevel har fastholdt den Opfattelse af mine Ord, som strax havde fremstillet sig for ham som den rigtige, føler jeg mig i fuldeste Maal saavel lige overfor det ærede Medlem som lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), der var indbefattet i de Udtalelser, jeg den Gang fremførte, opfordret til her i Thinget at give en Forklaring af disse Ord, som i Øvrigt forekommer mig at være den, der maatte ligge for Haanden for Enhver. Jeg sagde den Gang, at den Sag, der laa for, maatte være en Livssag for de Herrer, jeg her har nævnt, og dette opfattede det ærede Medlem saaledes, som om jeg havde villet sige, at det maatte være en Levebrøds-sag for dem. Jeg tror dog at være saa meget kjendt i det ærede Thing, at de allerfleste Medlemmer vilde give mig Ret i, at denne Rantke maatte ligge saa fjernet fra hele min Betragtning af slige Forhold som muligt, og at jeg tværtimod, naar jeg brugte disse Ord om dem, gjorde det til Ære for dem. Jeg holder mig nemlig overbevist om, at begge disse ærede Medlemmer opfatte de Sager, der nærmest vedrøre Forsvaret, som de aller vigtigste Sager i det kongelige Liv, som dem, der fornemmelig bestemme den Lykke og Tilfredshed, de kunne føle i deres Stilling som Statsborgere. Derfor kaldte jeg det en Livssag for dem, og i den Betydning fastholder jeg endnu dette Udtryk, thi jeg har endnu ganske den samme Mening som den Gang, saavel om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds, som om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, som jeg havde den Gang. Af Hensyn til den her foreliggende Sag skal jeg endnu tilføie en Forklaring af den Modstand, jeg for mit Vedkommende gjorde imod det Forslag, der forelaa for 4 Aar siden. Der forelaa os den Gang et Forslag til Bygning af et Panderskib omtrent af samme Størrelse som det, hvortil der her foreligger Forslag, men i mange Henseender af en anden Konstruktion. Ved dette Forslag havde jeg Betænelighed, thi af de Oplysninger, som vare fremkomne, viste det sig, at Planen ikke havde nogen udelst Tilslutning fra de Sagtyndige. Uagtet de to ærede sagtyndige Medlemmer her i Thinget vare enige om at anbefale det paagjældende Skib, var det mig bekjendt fra Sagtyndige i Marinen selv, at der var delte Meninger om Skibet. Jeg kunde derhos selv se, og Flertallet af Finantsudvalgets Medlemmer havde ligesledes indset, at der var visse Misligheder ved dette Skibs Konstruktion, som maatte gjøre, at man blev betænelig derved. For blot at nævne

et Punkt, som er meget tydelig udtrykt, var dette Skib af en saadan Bestaenhed med Hensyn til Dybtgaendet, at vi ikke havde fuld Tillid til, at det under alle Omstændigheder kunde gaa igjennem Drogden. Dette i Forbindelse med flere lignende Forhold gjorde mig den Gang betænelig, men den samme Betænelighed har jeg for mit Vedkommende ikke ved det nu foreliggende Forslag. Der er bortryddet de efter min usagkyndige Opfattelse mindre helbige Konstruktionsvanskeligheder, som klæbde ved det tidligere paataente Skib, og der er, hvad jeg sætter endnu meget mere Pris paa, saavidt jeg har kunnet forstaa, opnaaet fuldstændig Enighed mellem de Sagtyndige her i Landet om, at det Skib, hvorefter der nu er Tale, vil være fuldstændig tjenlig til det Formaal, man stiller sig. Derfor har jeg nu ikke den Betænelighed, jeg havde for 4 Aar siden ved at stemme for Ministerens Forslag.

Fermansen: Der som jeg har opfattet Forholdene rigtigt, stiller Absigten til et gunstigt Udfald for den høitærede Minister med Hensyn til dette Forslag sig ikke saa lidt ringere i Dag end sidste Gang, vi forhandlede om det. Hvis jeg har forstaaet ærede Medlemmer, som den Gang stemte mod Forslaget, ret, var det især af to Hovedgrunde. Den ene, som blev fremhævet, og som selvfølgelig Ingen negter har sin store Betydning, er det finansielle Hensyn i Almindelighed. Den anden, og dersom jeg ikke tager meget fejl, blev det fremhævet som Hovedgrunden, var det politiske Hensyn, nemlig Hensynet til de Grunde, som ledebde en Del af dette Things Medlemmer i det Hele ved deres Afstemning den omtalte Nat. Foruden disse Grunde er der, hvad der ikke er undgaaet Nogens Opmærksomhed, i Dag kommet flere til, som kan vanskeliggjøre Vedtagelsen af Forslaget. Den ene Grund er det formelle Hensyn, det Ualmindelige i saaledes at vedtage en Tillægsbevilling, endnu inden Finantsloven er vedtagen, og den anden Grund er, det tror jeg at kunne udtale, den, at et sagtyndigt Medlem i det andet Thing har udtalt Mistillid netop til et Skib som det, hvorefter der her er Tale, og erklæret, at det ikke er dette Forsvarsmiddel men et andet, som vi bør gaa til at bygge og lægge os efter. Men naar jeg har udtalt dette, saa tror jeg dog tillige at burde udtale som min bestemte Overbevisning, at hvilke Hensyn der endogsaa fra disse Standpunkter kan være ledende for de enkelte Medlemmer her i Thinget med Hensyn til den Stemmegivning, de agte at give i Dag, er jeg vis paa, at der alligevel er et Hovedhensyn, for hvilket alle de andre Hensyn maa vige, naar dette blot kan blive os klart, og det er Hensynet til, hvad der bedst tjener og gavner denne Del af vort Forsvarsvæsen. Derom er det efter min Mening, at Overveieles hos den Enkelte i Dag maa komme til at dreie sig, hvorvidt han kan